

A MŰVÉSZET SZEREPE(I)
IX. ESZTÉTIKA – MI VÉGRE?
Hallgatói konferencia

ABSZTRAKTFÜZET

Időpont: 2019. május 10. (péntek, Pázmány-nap)

Helyszín: ELTE BTK Főépület, Kovács Máté terem (fszt. 34)

Védnökség:

Dr. Somlyó Bálint tanszékvezető, habil. egyetemi docens

Dr. Bacsó Béla DsC doktori programvezető, egyetemi tanár

Fenyő Dániel (PTE, történelem-magyar OT, IV. évf.)

A neoavantgárd esztétika politikája

Megjegyzések a magyar neoavantgárd (a)politikusságának kérdéséhez

Előadásommal rá kívánok mutatni a magyar neoavantgárd irodalom politikai értelemben vett heterogenitására. Az avantgárd tárgyalásának mindig is fontos aspektusa, hogy milyen módon viszonyul a politikához. Míg a huszadik század első felének avantgárdját elkötelezett, politikailag aktív irányzatok együtteseként szokták jellemezni, addig a neoavantgárdot Peter Bürger nyomán egy apolitikus, a társadalmi problémáktól eltávolodó jelenséggént értékelik. A neoavantgárd apolitikusságának elméleti alapja, hogy a huszadik század második felének avantgárd művészete bár felhasználja elődjének kifejezésformáit, annak habitusával nem rendelkezik.

Esztétika és a politika kapcsolata a magyar neoavantgárd alkotóinál más és más formában jelenik meg. Tábor Ádám költészetében a szellem megmentésére való törekvésként; másoknál, például Szentjóby Tamásnál vagy Balaskó Jenőnél explicit lázadásként artikulálódik. Erdély Miklós művészeti gondolkodása különösen összetett, mögötte ugyanis a történeti avantgárdéhoz hasonló komplex utópikus programosság fedezhető fel. Kutatásaim során elsősorban az a kérdés érdekelt, hogy mi mentén alakulhatott ki a neoavantgádról mint apolitikus áramlatról való gondolkodás, valamint hogy a neoavantgárd esztétikája miként formálódik politikává.